

11de ZONDAG DOOR HET JAAR C

Eerste lezing

II Samuël 12,7-10.13

In die dagen sprak de profeet Natan tot David: Zo spreekt de Heer de God van Israël: Ik heb u gezalfd tot koning over Israël, ik heb u bevrijd uit de macht van Saul, ik heb u het huis van uw heer geschonken en u de beschikking gegeven over de vrouwen van uw heer; ik heb u het huis van Israël en Juda gegeven, en als dat te weinig is, wil ik er nog evenveel aan toevoegen. Waarom hebt gij dan het gebod van de Heer geminacht en gedaan wat hem mishaagt? Uria de Hethiet hebt gij met het zwaard geslagen, zijn vrouw hebt gij u toegeëigend en hemzelf hebt gij vermoord door het zwaard van de Ammonieten. Welnu het zwaard zal nooit meer wijken van uw huis, omdat gij mij hebt geminacht en de vrouw van Uria de Hethiet tot vrouw hebt genomen. Toen zei David tot Natan: Ik heb tegen de Heer gezondigd. Natan antwoordde: Dan heeft de Heer u deze zonde vergeven: gij zult niet sterven.

Tweede lezing Galaten 2,16.19-21

Broeders en zusters, wij weten dat de mens niet gerechtvaardigd wordt door de wet te onderhouden, maar alleen door het geloof in Christus Jezus. Ook wij zijn daarom in Christus Jezus gaan geloven, om rechtvaardiging te verkrijgen door dit geloof, en niet door daden die de wet voorschrijft; "want door zulke daden zal geen mens gerechtvaardigd worden," zegt de Schrift. Want ik ben dood voor de wet; door de wet ben ik gestorven om te leven voor God. Met Christus ben ik gekruisigd. Ik leef niet meer, Christus leeft in mij. Dit sterfelijk bestaan is voor mij nog slechts leven vanuit het geloof in Gods Zoon, die mij heeft liefgehad en zichzelf voor mij heeft overgeleverd. Alleen zó erken ik de genade van God. Als de wet ons kon rechtvaardigen, dan was Christus voor niets gestorven.

Evangelie Lucas 7,36-50

In die tijd vroeg een van de Farizeeën Jezus bij zich te eten. Jezus trad het huis van de Farizeeër binnen en ging aanliggen. Een vrouw nu, die in de stad als zondares bekend stond, was te weten gekomen dat Jezus in het huis van de Farizeeër te gast was. Zij nam een albasten vaasje met balsem mee en ging schreiend achter Hem, bij zijn voeten staan. Haar tranen maakten zijn voeten nat, die ze met haar hoofdhaar afdroogde. Zij kuste ze keer op keer en zalfde ze met de balsem. Toen de Farizeeër die Hem uitgenodigd had dit zag, zei hij bij zichzelf: "als dit een profeet was zou Hij weten wie en wat voor een vrouw het is die Hem aanraakt; het is immers een zondares." Jezus gaf hem ten antwoord: "Simon, ik heb u iets te zeggen." Waarop deze zei: "Zeg het, Meester." "Een geldschieter had twee schuldenaars, de een was hem vijfhonderd, de ander vijftig denariën schuldig. Omdat zij die niet konden teruggeven schold hij ze aan allebei kwijt. Wie van hen zal nu het meest van hem houden?" "Ik veronderstel, – antwoordde Simon – diegene aan wie hij het meeste heeft kwijtgescholden." Jezus zei tot hem: "Uw oordeel is juist." Daarop keerde Hij zich tot de vrouw en zei tot Simon: "Ge ziet die vrouw daar? Ik kwam uw huis binnen; ge hebt niet eens water over mijn voeten gegoten, maar mijn voeten zijn nat geworden door haar tranen en zij heeft ze met haar haren afgedroogd. Gij hebt mij niet eens een kus gegeven, maar zij hield sinds Ik binnenkwam niet op mijn voeten te kussen. Gij hebt mijn hoofd niet met olie gezalfd, maar zij heeft mijn voeten gezalfd met balsem. Daarom zeg Ik U haar zonden zijn haar vergeven, al zijn ze nog zo talrijk, want zij heeft veel liefde betoond. Weinig liefde betoont hij aan wie weinig wordt gegeven." Daarop sprak Hij tot haar: "Uw zonden zijn u vergeven." De andere gasten vroegen zich af: "Wie is deze man, die zelfs zonden vergeeft?" Jezus zei tot de vrouw: "Uw geloof heeft u gered: ga in vrede." Er volgde nu een tijd waarin Hij predikend rondtrok door stad en dorp en de Blijde Boodschap van het Rijk Gods verkondigde. De twaalf vergezelden Hem en ook enkele vrouwen die van boze geesten en ziekten verlost waren: Maria, die Magdalena wordt genoemd, uit wie zeven duivels waren weggegaan, Johanna, de vrouw van Herodes' rentmeester Chuzas, Suzanna en vele anderen, die uit eigen middelen voor hen zorgden.

Lezingen van de weekdays

Zondag 12.06

2 Sam. 12,7-10.13

Gal. 2,16.19-21

Luc. 7,36-50

Maandag 13.06

1 Kon. 21,1-16

Mat. 5,38-42

Dinsdag 14.06

1 Kon. 21,17-29

Mat. 5,43-48

Woensdag 15.06

2 Kon. 2,1.6-14

Mat. 6,1-6.16-18.

Donderdag 16.06

Sir. 48,1-15

Mat. 6,7-15

Vrijdag 17.06

2 Kon. 11,1-4.9-18.20.

Mat. 6,19-23

Zaterdag 18.06

2 Kron 24,17-25

Mat. 6,24-34

Readings of the day

Sunday 12.06

2 Sam. 12,7-10.13

Gal. 2,16.19-21

Luk. 7,36-50

Monday 13.06

1 Kgs. 21,1-16

Matt. 5,38-42

Tuesday 14.06

1 Kgs. 21,17-29

Matt. 5,43-48

Wednesday 15.06

2 Kgs. 2,1.6-14

Matt. 6,1-6.16-18.

Thursday 16.06

Sir. 48,1-15

Matt. 6,7-15

Friday 17.06

2 Kgs. 11,1-4.9-18.20.

Matt. 6,19-23

Saturday 18.06

2 Kron 24,17-25

Matt. 6,24-34

11th SUNDAY OF THE YEAR C

First Reading

2 Samuel 12:7-10.13

Nathan said to David, "The Lord the God of Israel says this, 'I anointed you king over Israel; I delivered you from the hands of Saul; I gave your master's house to you, his wives into your arms; I gave you the House of Israel and of Judah; and if this were not enough, I would add as much again for you. Why have you shown contempt for the Lord, doing what displeases him? You have struck down Uriah the Hittite with the sword, taken his wife for your own, and killed him with the sword of the Ammonites. So now the sword will never be far from your House, since you have shown contempt for me and taken the wife of Uriah the Hittite to be your wife.'"

David said to Nathan, "I have sinned against the Lord." Then Nathan said to David, "The Lord, for his part, forgives your sin; you are not to die."

Second Reading

Galatians 2:16.19-21

We acknowledge that what makes a man righteous is not obedience to the Law, but faith in Jesus Christ. We had to become believers in Christ Jesus no less than you had, and now we hold that faith in Christ rather than fidelity to the Law is what justifies us, and that no one can be justified by keeping the Law. In other words, through the Law I am dead to the Law, so that now I can live for God. I have been crucified with Christ, and I live now not with my own life but with the life of Christ who lives in me. The life I now live in this body I live in faith: faith in the Son of God who loved me and who sacrificed himself for my sake. I cannot bring myself to give up God's gift: if the Law can justify us, there is no point in the death of Christ."

Gospel

Luke 7:36-50

One of the Pharisees invited Jesus to a meal. When he arrived at the Pharisee's house and took his place at table, a woman came in, who had a bad name in the town. She had heard he was dining with the Pharisee and had brought with her an alabaster jar of ointment. She waited behind him at his feet, weeping, and her tears fell on his feet, and she wiped them away with her hair; then she covered his feet with kisses and anointed them with the ointment. When the Pharisee who had invited him saw this, he said to himself, "If this man were a prophet, he would know who this woman is that is touching him and what a bad name she has." Then Jesus took him up and said, "Simon, I have something to say to you." "Speak, Master" was the reply. "There was once a creditor who had two men in his debt; one owed him five hundred denarii, the other fifty. They were unable to pay, so he pardoned them both. Which of them will love him more?" "The one who was pardoned more, I suppose" answered Simon. Jesus said, "You are right." Then he turned to the woman. "Simon", he said "you see this woman? I came into your house, and you poured no water over my feet, but she has poured out her tears over my feet and wiped them away with her hair. You gave me no kiss, but she has been covering my feet with kisses ever since I came in. You did not anoint my head with oil, but she has anointed my feet with ointment. For this reason I tell you that her sins, her many sins, must have been forgiven her, or she would not have shown such great love. It is the man who is forgiven little who shows little love." Then he said to her, "Your sins are forgiven." Those who were with him at table began to say to themselves, "Who is this man, that he even forgives sins?" But he said to the woman, "Your faith has saved you; go in peace."